בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', ז' בניסן תשס"ב (20 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

וכך אמר דוד, "אל תשליכני לעת זקנה" [תהלים ע"א 9] ***אמר לפניו, ריבונושל עולם, אל*** ***תרפה*** ***ידיי מן התורה ומן המצוות...*** [אליהו זוטא (איש שלום) פרשה כד ד"ה אמר להם ר']

סימן יומיים אלה - אתמול, ו' בניסן, והיום, ז' בניסן – "**תרפה**":

אתמול, **ו' בניסן**, בשנת תרפ"ה (1925-5685), **נוסדה העיר עפולה בעמק יזרעאל**. לאחר מלה"ע ה-I עמד עדיין עמק יזרעאל בשיממונו. בלב העמק היו שני יישובים קטנים: מרחביה וקבוצת כיבוש בתל עדס. רבים התעניינו לאחר המלחמה בקרקעות העמק. הקק"ל היתה הראשונה לרכוש 70,000 דונם ב 3 גושים בשנת 1921. בתוך מספר חודשים עלו להתיישב על קרקעות אלה הקיבוצים: עין חרוד, תל יוסף, בית אלפא וגניגר; ומושבי העובדים: כפר יחזקאל ונהלל. העמק התמלא חיים. בשעה זו חסר לעמק יישוב עירוני מרכזי. עובדה זו לא נעלמה ממנהליה של חברת "**הכשרת היישוב**", שרכשה ב 1924 כ 1500 דונם מהכפר הערבי אל-פולה (ומשם שם העיר) במרכז העמק, סמוך למפגש מסילת הברזל חיפה-דמשק עם הקו ההולך לג'נין. היום ב 1925, כאמור, הגיעו לעפולה ראשוני המתיישבים, כ 100 משפחות. [סיפורי ערים]

***

ולמחרת, היום, **ז' בניסן**, בשנת תרפ"ה (1925-5685), **נפתחה האוניברסיטה העברית** על הר הצופים. היה יום זה חג לאומי ותרבותי ליישוב בארץ. "אחד-העם" סבר, כי הקמת האוניברסיטה היתה המעשה החשוב ביותר של התנועה הציונית(!). בטקס נאמו הרב א.י. הכהן קוק, חיים וייצמן, גנרל אלנבי, הנציב העליון (סר הרברט סמואל), הלורד בלפור (אבי ההצהרה הנושאת את שמו), וחיים נחצן ביאליק. למחרת הטקס הונחה אבן-פינה למכון לפיזיקה ולמתמטיקה על-שמם של בלפור ואלברט איינשטיין. אגודת-ישראל בירושלים הכריזה על היום כיום אבל.
לרגל טקס הפתיחה, פרסם הוועד הלאומי כרוז מיוחד אל העם הערבי, שבו נאמר כי יום פתיחת האוניברסיטה הוא חג תרבותי לכל הארץ, וכי דלתות המוסד תהיינה פתוחות לבני כל העמים. הוועד קרא לערבים להשתתף בשמחת החג. [ספר המאה/כרונולוגיה]

***

מדור "שואלים ודורשים"[המשך]**:**

ברור שאין צורך בבדיקה דקדקנית כזו בספרים, שלא ייתכן שבין דפי הספר מונחת חתיכת חמץ בשיעור כזית. ואף מבין הסוברים כדעה המחמירה, שבבדיקת חמץ צריך לחפש אחר פרורים קטנים - לגבי ספרים נהגו להקל, שאחר פרורים קטנטנים כמו אלו שעלולים להימצא בתוך הספרים אין צריך לחפש, מפני שאף אם יראם בפסח, אין כל-כך חשש שמא ירצה לאוכלם. לפיכך, אין להחמיר לבדוק את הספרים דף אחר דף, מפני שזו חומרה יתירה ואף עלולה לגרום לביטול תורה (מרוב הטורח), וכן המנהג.
אלא שצריך להיזהר שלא להעלות על שולחן האוכל בפסח את הספרים שלא נזהרו בהם במשך השנה מחמץ, שמא יש בהם פרור חמץ שעלול ליפול בפסח ולהתערב באוכל, וחמץ בפסח אינו בטל. אבל ללמוד בהם על שולחן אחר מותר, ואם יניחם על שולחן האוכל שלא בשעת הארוחה, ייזהר לנקות אח"כ היטב את השולחן שלא יישאר עליו שום פרור (עצה טובה לכל השנה!). ומי שנזהר כל השנה שלא להעלות ספרים על שולחן האוכל, אף לדעה המחמירה ביותר אינו צריך לבדוק בתוך הספרים. ודין ארון הספרים עצמו תלוי בבני הבית: אם אין שם ילדים, והמבוגרים רגילים להקפיד שלא להניח בארון דבר מאכל – אין צריך בדיקה. ואם

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', ז' בניסן תשס"ב (20 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יש שם ילדים שאולי החביאו שם דבר מאכל, צריך לבדוק בין הספרים ואחריהם. ואם לפני-כן ניקו את הארון היטב, די לבודקו בבדיקה קלה.
[פניני הלכה]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל